



Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP
Borgergade 10, 3.sal
DK-1300 København K
www.flygtning.dk

Vedrørende Ministeriets journal nr. 09/09870

15.04.10

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelse ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning, m.v.)

Dansk Flygtningehjælp har med mail den 24.marts 2010 modtaget ovennævnte udkast til lovforslag i høring med frist for bemærkninger den 8.april 2010.

Dansk Flygtningehjælp skal indledende beklage den meget korte tidsfrist i høringen. Der er tale om et omfattende lovforslag, og de forslåede ændringer kan have alvorlige konsekvenser for den personkreds, der berøres. Integrationsministeriet har tilmed sendt to andre lovforslag i høring med samme meget snævre tidsfrist. Når der fastsættes så snævre høringsfrister og efterfølgende relativt kort tid til lovbehandlingen i Folketinget, er det yderst vanskeligt for høringsparterne at få gennemarbejdede bemærkninger frem til gavn for folketingets videre lovarbejde.

Dansk Flygtningehjælp har på den baggrund valgt at koncentrere vores bemærkninger til de, i forhold til vores mandat, væsentligste dele af lovforslaget.

Skærpelse af selvforsørgelseskravet ved ægtefællesammenføring

Jfr. bemærkningerne om at der kan bortses fra forsørgelseskravet hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette, antager Dansk Flygtningehjælp, at de foreslåede skærpelser ikke vil berøre adgangen til familiesammenføring med en herboende flygtning, som ikke kan optage familieliv i hjemlandet.

Skærpede udvisningsregler

Da udvisningsreglerne blev skærpet i 2006 blev den særlige beskyttelse af flygtninge ophævet, så flygtninge nu kun er marginalt bedre beskyttet mod udvisning end andre udlændinge i Danmark. Når flygtninge tidligere var bedre beskyttet mod udvisning, var det begrundet i Flygtningekonventionens art. 32 om udvisning, hvorefter flygtninge ikke kan udvises undtagen af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Allerede i 2006 beklagede Dansk Flygtningehjælp den øgede adgang til udvisning af flygtninge. Flygtningehjælpen finder det kritisabelt, at man med det fremsatte lovforslag skærper udvisningsreglerne yderligere.

Ifølge diskussionerne under forarbejdet med Flygtningekonventionen er det alene kriminalitet, der påvirker den interne fred og stabilitet, der kan anses for alvorlig nok til at medføre udvisning. At flygtninge kun bør udvises helt undtagelsesvist fremgår endvidere tydeligt af Executiv Komite Konklusion nr 7 (XXVIII); "... in line with article 32 of the 1951 Convention, expulsion measures against a refugee should only be taken in very exceptional cases and after due consideration of all the circumstances.."

Socialt bedrageri er strafværdigt. Men socialt bedrageri, som domstolene end ikke har fundet anledning til at straffe efter bestemmelsen om groft bedrageri, kan næppe karakteriseres som en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. En bestemmelse om at en flygtning, måske endda med mange års ophold i Danmark, kan udvises for socialt bedrageri vurderes derfor at være i strid med Flygtningekonventionens regler, og dermed et brud på Danmarks internationale forpligtelser.

Vedrørende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal det her bemærkes, at netop karakteren af den begåede kriminalitet indgår med betydelig vægt, når spørgsmålet om en udvisnings lovlighed bedømmes. Særligt ses det at være centralt, hvorvidt der er tale om voldelig kriminalitet eller ej.

Udvisning af en flygtning med adskillige års ophold i Danmark på grund af socialt bedrageri eller hærværk må således antages i de fleste tilfælde at være i strid med kravet om proportionalitet mellem indgrebets karakter og indgrebets formål. Behovet for at beskytte Danmark mod en person, der f.eks. har begået socialt bedrageri, må i mange tilfælde antages ikke at være proportionalt med de konsekvenser udvisningen vil have for den enkelte flygtning.

Ændring af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse

Indledende bemærkninger

- Manglende skelnen mellem flygtninge og indvandrere

Dansk Flygtningehjælp finder det generelt bekymrende, at der i de foreslåede regler ikke skelnes mellem flygtninge og indvandrere. Flygtninge kommer til Danmark på baggrund af en situation, hvor de er tvunget på flugt og ikke kan opholde sig sikkert i deres hjemland, medens indvandrere frivilligt har valgt at tage ophold i et andet land. Flygtninge har som udgangspunkt særlige behov for et hurtigt permanent ophold. Ro omkring familiens fremtidige muligheder for at blive i sikkerhed i Danmark er afgørende for, at der er den tilstrækkelige energi i en krævende integrationsproces. Særligt for flygtninge med traumer kan uvished, uforudsigelighed og usikkerhed desuden ødelægge muligheden for rehabilitering. De foreslåede stramninger vil betyde, at en væsentlig større gruppe af de mest udsatte flygtninge vil blive udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse – uanset stærk motivation og udvist vilje til selv at gøre alt, hvad de kan for integrationen.

- Indfødsret

I de nugældende regler for naturalisation er det en betingelse for at opnå dansk indfødsret, at man har tidsubegrænset opholdstilladelse. Hvis man ikke kan opfylde kravene til tidsubegrænset opholdstilladelse betyder det altså i sig selv udelukkelse fra det fulde demokratiske medborgerskab. De skærpede krav i forbindelse med tidsubegrænset opholdstilladelse vil derfor - modsat intentionerne om styrket medborgerskab – kunne medvirke til, at en større gruppe flygtninge og indvandrere kommer til at stå uden for en afgørende del af det demokratiske samfundsliv.

Ifølge artikel 34 i Flygtningekonventionen skal de "kontraherende stater så vidt muligt lette flygtnings optagelse i samfundet og naturalisation". De danske regler for naturalisation er blevet skærpet flere gange i de senere år med det resultat, at det er blevet stadig sværere for flygtninge at opnå dansk indfødsret. De foreslåede stramninger i betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse forstærker denne tendens til at gøre det sværere frem for - som flygtningekonventionen tilsiger - at lette flygtnings mulighed for at få statsborgerskab.

- Negative konsekvenser af gentagne stramninger

De foreslåede nye kriterier skærper betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse på en række væsentlige punkter uanset den samtidige nedsættelse af opholdstidskravet. De forhøjede krav kommer i forlængelse af tidligere stramninger, senest indførelsen af den såkaldte integrationseksamen i 2006. De gentagne stramninger kan efter Dansk Flygtningehjælps vurdering virke nedbrydende for tilliden til, at der kan skabes en fremtid i Danmark og dermed modvirke integrationen.

- Vilje, evne og resultater

De foreslåede nye kriterier forsætter en tendens til at måle på evne og opnåede resultater uden vægtning af udvist vilje og bestræbelse. Der skal også stilles krav til flygtninge, men Dansk Flygtningehjælp finder det ikke rimeligt, at der alene måles på evnen og resultaterne for flygtninge, der har viljen og motivationen, men på grund af traumatisering eller andre forhold, de ikke selv er herre over, mangler forudsætninger for at honorere kravene.

Dansk Flygtningehjælp er ikke enig i lovbemærkningerne side 38, hvor det anføres, at det fælles for de nye betingelser er, at udlændingen selv er herre over, om de opfylder betingelser. Ud over sygdom eller svage forudsætninger i øvrigt bestemmer flygtninge f.eks. ikke selv deres indplacering på niveau i danskuddannelsen. En eventuel boligplacering i et udkantsområde kan også betyde objektive vanskelige integrationsvilkår, f.eks. kan dårlige transportmuligheder gøre det vanskeligt at kombinere danskundervisning og arbejde. Vores erfaring er, at mange flygtninge arbejder for deres og familiens integration, har stærk vilje og motivation og tager ansvar på sig. Det forhold, at de ikke lykkes med at komme i arbejde eller bestå prøven i dansk er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de ikke ønsker integration og gør deres bedste. Det foreslåede nye pointsystem kan formentlig motivere ressourcestærke indvandrere til at fremskynde en igangværende vellykket integrationsproces, men for flygtninge, der uanset egne bestræbelser ikke har mulighed for at opfylde kravene, vil de skærpede betingelser ikke fremme integrationen, men skabe det modsatte: marginalisering med håbløshed og manglende tro på, at det nytter noget at gøre sit bedste.

- 'Tilbagevirkende kraft'

Det foreslås, at de nye regler for meddelelse af tidsubegrænset ophold får virkning for udlændinge, der søger om tidsubegrænset ophold fra og med 26.marts 2010 - tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. De foreslåede stramninger får således også virkning for flygtninge, der har været i landet i længere tid og i en årrække har bestræbt sig på at blive i stand til at klare kravene, som de så ud ved indledningen af deres integrationsproces. Det kan rejse generel usikkerhed omkring reglerne og skabe øget utryghed for en i forvejen sårbar gruppe af flygtninge. Hvis man gentagne gange oplever, at mulighederne for at sikre sig og familien en fremtidig tilværelse i Danmark både er uforudsigelige og påvirket af gentagne forringelser, er der stor risiko for, at resultatet bliver modløshed med tab af handlekraft og motivation til skade for integrationen. I stedet for en oplevelse af at blive anerkendt for at tage ansvar og arbejde for egen og familiens integration, kan slutresultatet blive en oplevelse af, at man alligevel aldrig vil blive anerkendt som ligeværdig medborger.

Dansk Flygtningehjælp vil derfor opfordre til, at der udformes rimelige overgangsregler, så flygtninge ikke rammes negativt med tilbagevirkende kraft.

Det nye pointsystem

Det foreslåede pointsystem har en todelt opbygning i ufravigelige betingelser og supplerende betingelser. Hovedparten af de krævede point (70 point) skal opnås ved opfyldelse af en række ufravigelige krav og en mindre supplerende del (30 point), skal opnås på kriterier, hvor der er en vis begrænset mulighed for at vælge mellem forskellige måder at få point på. Pointsystemet er ikke fleksibelt. Der er samlet set yderst begrænsede muligheder for at kompensere for eventuelle manglende point ved at hente point på at opfylde andre kriterier.

- De ufravigelige krav

Opholdstid:

Dansk Flygtningehjælp kritiserede i 2002 forlængelsen af opholdstiden fra 3 år til 7 år. Forslaget om at nedsætte kravet til mindst 4 år er i sig selv et skridt i den rigtige retning. Det er endvidere rimeligt, at det fremover ikke længere har betydning, hvis der er tale om forskelligt opholdsgrundlag inden for de 4 år. Den foreslåede nedsættelse af opholdstiden vil betyde, at udlændinge med stærk uddannelsesbaggrund og stabil beskæftigelse kan få hurtigere tidsbegrænset opholdstilladelse. Men den samtidige stramning af de øvrige kriterier betyder, at andre må vente endnu længere end hidtil, og at en voksende gruppe vil blive helt udelukket fra at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

Offentlig hjælp:

Der foreslås en kraftig skærpelse i forhold til nugældende regler. Efter lovforslaget vil modtagelse af offentlig hjælp efter aktivloven eller integrationsloven i de seneste 3 år forud for ansøgningen fremover være til hinder for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse. De nugældende regler siger 1 år forud. Herudover skærpes betingelserne ved, at det gælder alle typer af hjælp efter de to love, dvs. også modtagelse af enkeltstående ydelser. Det gælder uanset beløbsstørrelse og uanset, om der er tale om ydelser, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må ligestilles med løn eller pension. Det vil betyde, at f.eks. mindre engangsydelser til arbejdsredskaber, truckkørekort eller medicin vil forhindre, at der kan opnås permanent ophold. Det vil også gælde, selv om den pågældende i øvrigt opfylder beskæftigelseskravet, fordi enkeltydelsen f.eks. er bevilget i en særlig overgangssituation til beskæftigelse eller inden for en kortere periode som sygemeldt eller arbejdsløs.

Dansk Flygtningehjælp finder denne stramning yderst problematisk - også sammenholdt med de foreslåede ganske snævre dispensationsmuligheder, jf. senere om dispensationsreglerne. Stramningen rammer som de øvrige stramninger primært den mest udsatte og sårbare del af flygtningegruppen, men vil også få negativ betydning for flygtninge og indvandrere, som er godt på vej i deres integrationsforløb, men i en beskeden periode og i beskeden omfang har haft behov for offentlig hjælp. Det vil heller ikke være hensigtsmæssigt for den videre integration, hvis konsekvensen af stramningen med hensyn til enkeltydelse bliver, at der ikke søges om relevant hjælp i forhold til helbred eller andre forudsætninger for at kunne varetage et job.

Danskkundskaber:

Det nugældende krav om bestået prøve i Dansk 2 eller anden tilsvarende prøve fastholdes, men den nugældende bestemmelse om, at danskkravet kan opfyldes gennem bestået dansk 1 samt engelskprøve på niveau med Dansk 2 foreslås ophævet.

Dansk Flygtningehjælp har ingen bemærkninger til ophævelsen af reglen om Dansk 1 kombineret med engelskprøve, men er generelt kritisk over niveauet for sprogkravet, jf. organisationens tidligere bemærkninger i høringsvar af 15. november 2006 vedrørende indførelsen af den såkaldte integrationseksamen. Kravet om bestået Dansk 2 - mod tidligere regler om blot bestået prøve i dansk - betyder, at mange, som ellers har lært sig dansk nok til at klare sig og varetage bestemte jobs, ikke kan opfylde kravene. Kravet om Dansk 2 vil i særlig grad ramme flygtninge, som i forhold til den samlede kursistgruppe er overrepræsenteret på Danskuddannelse 1. Som tidligere nævnt bestemmer den enkelte udlænding ikke selv visitering og indplacering på danskuddannelse. Er man indplaceret på lavere niveau end det krævede, er man derved henvist til selv at sørge for den nødvendige støtte, yderligere undervisning m.v.

Beskæftigelse:

Dansk Flygtningehjælp mener, at de foreslåede stramninger af beskæftigelseskravet er unødigt hårde, og efter vores vurdering er de derudover uhensigtsmæssige i forhold til det erklærede formål om at fremme integration og aktivt medborgerskab. For en del flygtninge vil vejen til et job gå over et længere indslusningsforløb med løbende opkvalificering og anden støtte, eventuel sideløbende behandling og nedsat arbejdstid modsvarende en reduceret arbejdsevne. Dansk flygtningehjælp er generelt kritisk over for et uforventeligt beskæftigelseskrav, jf. de senere kommentarer til dispensationsmulighederne, men finder det herudover urimeligt og uhensigtsmæssigt, at reglerne ikke giver plads til at honorere en målrettet længerevarende integrationsbestræbelse.

Efter forslaget skal det fremover være en betingelse, at udlændinge skal have 2½ års fuldtidsbeskæftigelse de seneste 3 år - mod nugældende 7 år - og derudover være i beskæftigelse på ansøgningstidspunktet. Det betyder bl.a. udelukkelse af udlændinge, der er lykkedes med at komme i job, men ikke har mulighed for at arbejde fuld tid på grund af nedsat arbejdsevne eller forhold på virksomheden. Det betyder endvidere, at selv korte perioder med arbejdsløshed, herunder arbejdsløshed betinget af den nuværende lavkonjunktur, vil forhindre, at der kan opnås tidsubegrænset opholdstilladelse. Herudover vil selv korte uddannelsesforløb inden for 3 års perioden være en forhindring, selv om opkvalificering og uddannelse som hovedregel er relevant og hensigtsmæssig både for den enkelte udlændings beskæftigelsesmuligheder og for samfundet i øvrigt.

I de nugældende regler hvor der opereres med en periode på 7 år, kan en del udlændinge opfylde kravet ved længerevarende deltidsarbejde. Men muligheden for at samle sammen på nedsat tid inden for 3 år er beskeden. Det kan kun lade sig gøre med minimum 30 timer i ugen som gennemsnit. Det virker ikke hensigtsmæssigt, hvis det overordnede formål er at motivere til integration på arbejdsmarkedet. Selv om fleksjob efter lovforslaget fortsat skal kunne tælle som beskæftigelse vil kravet om 2½ års fuld beskæftigelse inden for 3 år også betyde, at fleksjobbere, som typisk arbejder på nedsat tid kommer i klemme.

Dansk Flygtningehjælp vil stærkt opfordre til, at man genovervejer rimeligheden og hensigtsmæssigheden i de foreslåede skærper af beskæftigelseskravet. Det gælder den centrale begrænsning af perioden til 3 år forud, men også kravet om at der skal være tale om fuldtids beskæftigelse samt det forhold, at uddannelsesforløb inden for 3 års perioden ikke tæller positivt med.

- De foreslåede supplerende betingelser

Efter lovforslaget skal de resterende 30 point opnås på aktivt medborgerskab og på højere danskfærdigheder, længere beskæftigelse eller uddannelse. Valgmulighederne i forhold til supplerende point begrænses gennem reglen om 15 point inden for hver kategori samt de afgrænsede muligheder inden for hver af de to supplerende kategorier.

Dansk Flygtningehjælp betragter det i sig selv som positivt, at "aktivt medborgerskab" i form af frivilligt arbejde, foreningsaktiviteter mv. anerkendes som vigtige elementer i integrationen, og vi har heller ingen indvendinger mod, at ressourcestærke indvandrere kan få point på højt dansk-, beskæftigelses- eller uddannelsesniveau. Men vi finder det problematisk, at de supplerende kriterier - bortset fra reglen om, at der kan opnås 15 point gennem foreningsaktivitet, frivilligt arbejde etc. - primært giver pointmuligheder for personer med stærke boglige forudsætninger og sikker beskæftigelse-situation. For flygtninge, som ikke har skolebaggrund til videre uddannelse eller til at klare Dansk 3, vil pointsystemets supplerende integrationsrelevante kriterier kun betyde forlænget beskæftigelseskrav. Den foreslåede medborgerskabsprøve kan også være vanskelig for flygtninge med svag skolebaggrund eller helbredsbedingede indlæringsvanskeligheder.

Betingelser om medborgerskab:

Betingelserne her kan opfyldes enten ved aktivt medborgerskab gennem 1 års deltagelse i bestyrelser, foreninger m.v. eller gennem bestået medborgerskabsprøve.

Aktivt medborgerskab:

Det fremgår af lovbemærkningerne, at der skal være tale om aktiviteter, der styrker den enkeltes demokratiske udvikling og integration samt medvirker til at fremme medborgerskab og fællesskab om danske værdier, normer og principper. Det anføres, at der altid vil være tale om en konkret vurdering. Der er med andre ord ikke tale om objektive konstaterbare kriterier i denne del af pointsystemet - uanset det samtidige forslag om at ophæve den nugældende ministerbemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. lovbemærkningerne side 39. Dansk Flygtningehjælp skal ud fra retssikkerhedshensyn opfordre til, at der formuleres klare retningslinier for udøvelsen af det konkrete skøn i myndighedsafgørelsen.

Etablering af en medborgerskabsprøve:

Dansk Flygtningehjælp er generelt betænkelig ved den fortsatte tendens til at indføre prøver og tests som afgørende betingelse for grundlæggende rettigheder for borgerne. Forslaget om etablering af en medborgerskabsprøve ligger i forlængelse af indførelsen af den såkaldte integrationseksamen, indfødsretsprøven og indvandringsprøven (ved familiesammenføring).

Det fremgår af det samtidigt fremsatte andet lovforslag om ændringer i integrationsloven (serviceeftersyn af integrationsloven), at der skal etableres et særskilt kursus i dansk samfund, kultur og historie. Dette kursus skal tilbydes og afholdes inden for det første opholdsår og sammen med selvstændigt lærebogsmateriale til medborgerskabsprøven være et redskab til at kvalificere sig til prøven. Det angives i lovbemærkningerne, at den faglige sværhedsgrad i medborgerskabsprøven vil ligge lidt under indfødsretsprøven, og at det dansksproglige niveau vil svare til Dansk 2. Dansk Flygtningehjælp er umiddelbart betænkelig ved, at det faglige niveau skal ligge tæt på indfødsretsprøven, hvor spørgsmålene som udgangspunkt er formuleret på Dansk 3 niveau. Der er som hovedregel en vis sammenhæng mellem indholdsmæssig sværhedsgrad og sprogligt niveau, hvorfor den samlede sværhedsgrad kan blive for høj. Da kurset i samfund, kultur og historie skal afholdes tidligt i integrationsforløbet, dvs. på et tidspunkt, hvor kursisterne har begrænsede danskfærdigheder,

bliver danskuddannelsens løbende integrerede undervisning i samfund og kultur særligt vigtig, hvis der ikke skal blive for stor indlæringsmæssig afstand mellem kursus og prøve.

Dispensationsreglerne

Dansk Flygtningehjælp vurderer umiddelbart, at de foreslåede ændringer i adgangen til dispensation vil betyde en markant indsnævring i forhold til nugældende regler og praksis. Vi har i den forbindelse også hæftet os ved, at en eventuel dispensation skal vurderes særskilt i forhold til hvert enkelt krav og ikke gives på baggrund af en samlet afvejning.

Det er i sig selv positivt at Handicapkonventionen nu nævnes eksplicit på linje med andre internationale konventioner, der må respekteres. Lovforslaget rummer imidlertid ikke nærmere angivelse af, hvad det betyder sammenholdt med de øvrige ændringer i forhold den nugældende lovs dispensationsregler. I lovbemærkningerne til de nugældende bestemmelser om undtagelse fra dansk- og beskæftigelseskravet står, at kravene ikke stilles, hvis særlige grunde taler imod det. Det præciseres bl.a. med "særlige grunde hos udlændingen selv eller dennes nærmeste familie, som ikke kan lægges udlændingen til last, herunder fysisk eller psykisk handicap, tortur eller voldsoplevelse eller stærkt traume eller sygdom, eller i øvrigt er rimeligt begrundet i udlændingens kvalifikationer eller andre forhold".

Dansk Flygtningehjælp frygter, at ændringen bl.a. vil betyde, at kravene fremover også vil gælde for flygtninge der er traumatiserede i en grad, der hæmmer danskindlæring og varetagelse af et ordinært fuldtidsjob, men måske ikke tolkes ind under handicapkonventionens bestemmelser.

Efter lovforslaget skal **førtidspensionister** endvidere ikke som nu fritages fra beskæftigelseskravet. Dansk Flygtningehjælp finder ikke denne ændring rimelig. Tildeling af førtidspension sker på baggrund af en længevarende afprøvning og vurdering af mulig arbejdsevne, og førtidspension forudsætter, at der er tale om så ubetydelig arbejdsevne, at den pågældende ikke kan forsørge sig selv gennem beskæftigelse. Det giver derfor ikke mening at kræve, at førtidspensionister skal opfylde et krav om fuldtidsbeskæftigelse. De begrundelser, der ligger bag tilkendelsen af førtidspension vil herudover for nogle førtidspensionister være forhold, der også begrunder, at de pågældende uanset høj motivation ikke er i stand til at nå et tilstrækkeligt danskniveau.

Dansk Flygtninge vil endelig opfordre til, at udforme reglerne, så personer i fleksjob kan honorere beskæftigelseskravet uanset nedsat arbejdstid.

Retssikkerhed - sagsbehandling og tilvejebringelse af oplysninger

De foreslåede ændringer betyder at borgeren i endnu højere grad end hidtil pålægges ansvaret for at skaffe de oplysninger, der er nødvendige for at myndighederne kan behandle ansøgningen og træffe en afgørelse. Dansk Flygtningehjælp finder dette problematisk ud fra hensyn til retssikkerheden på området. At give borgeren det fulde ansvar for at oplyse en sag er betænkeligt i forhold til officialprincippet.

Efter forslaget skal gældende praksis i sagsbehandlingen yderligere skærpes ved, at manglende eller utilstrækkelige oplysninger efter forslaget får mere alvorlig skadevirkning for ansøgeren i form af afvisning af at behandle ansøgningen eller i visse situationer afslag på det ansøgte, jf. lovbemærkningerne side 117-118. Efter lovbemærkningerne skal udlændingesservice fremover kun undtagelsesvist i stedet for

afvisning anmode ansøgere om at fremsende de nødvendige oplysninger eller dokumenter.

Reglerne er på trods af forenklingen i et pointsystem fortsat ganske komplicerede, og der er under alle omstændigheder et stort behov for at **vejledning** om betingelser og procedurer for sagsbehandling. Vejledningsbehovet er også stort i lyset af de gentagne ændringer i betingelserne. Det må derfor være en afgørende forudsætning, at udlændingemyndighederne yder en omfattende vejledningsindsats både i forhold til vores udenlandske borgere og i forhold til de kommunale sagsbehandlere, som varetager de kommunale myndigheders vejledningsforpligtelse over for de berørte borgere.

Skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i Danmark

Familiesammenføring

Begrundelsen for den praksisændring, der i 2004 åbnede op for at ansøgning om ægtefællesammenføring i visse tilfælde kunne indgives i Danmark, var ifølge Integrationsministeriets notat af 15. december 2004 for det første, at dette "vil være bedre stemmende med Danmarks internationale forpligtelser", samt for det andet at "det i visse sager kan forekomme åbenbart urimeligt, at ansøgeren skal udrejse af Danmark for at søge om ægtefællesammenføring fra sit hjemland." Disse betragtninger er fuldt ud lige så relevante i dag, som de var i 2004, og Dansk Flygtningehjælp beklager den foreslåede skærpelse af den gældende ordning, hvorefter bl.a. hensynet til familiens enhed kan bevirke at ansøgning tillades indgivet her i landet.

Jfr. bemærkningerne om at en ansøgning vil kunne behandles her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette, antager Dansk Flygtningehjælp, at de foreslåede skærpselser ikke vil berøre praksis i forhold til at lade ægtefæller og børn til herboende flygtninge søge familiesammenføring i Danmark.

Forlængelse af opholdstilladelse

Forslaget om at en ansøgning om forlængelse efter udløbet af en opholdstilladelse ikke kan indgives her i landet, finder Dansk Flygtningehjælp helt urimeligt og unødvendigt. Det får karakter af chikane, når en udlænding, der af den ene eller den anden grund ikke har fået ansøgt om forlængelse af opholdstilladelsen inden for fristen, pålægges at udrejse af Danmark - forlade bolig, job, familie mv. - uanset der er tale om en mindre overskridelse af fristen og uanset betingelserne for at forlænge opholdstilladelsen efter en umiddelbar vurdering anses for at være opfyldt. At det kan have omfattende og entydigt negative konsekvenser for integrationen synes oplagt.

Som et absolut minimum bør også de udlændinge, der allerede er meddelt opholdstilladelse i Danmark modtage et påmindelsesbrev ca. tre måneder før opholdstilladelsens udløb.

Jfr. bemærkningerne om at en ansøgning vil kunne behandles her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette, antager Dansk Flygtningehjælp, at de foreslåede skærpselser ikke vil berøre herboende flygtninge og deres familiers mulighed for også efter udløbet af fristen, at søge om forlængelse af opholdstilladelsen her i Danmark.

Inddragelse af flygtnings opholdstilladelse ved ferie i hjemlandet

Dansk Flygtningehjælp beklager, at man med lovforslaget vil gøre det muligt at inddrage en flygtnings opholdstilladelse i op til 10 år, uanset den pågældende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse. Flygtninge i Danmark bør have adgang til at leve en helt normal tilværelse, herunder mulighed for at besøge slægtninge og andre relationer i deres gamle hjemland, på et tidligere tidspunkt end efter 10 år. Ifølge Flygtningehjælpens erfaringer fremmes integrationen af flygtninge bedst, når disse har ro og stabilitet omkring deres ophold i Danmark, og når de har mulighed for at leve en normal tilværelse her i landet uden unødigt stress.

Flygtningehjælpen er tilfreds med, at det fremgår af lovbemærkningerne, at det også fremover skal være muligt for flygtninge at rejse tilbage til hjemlandet for at undersøge mulighederne for repatriering. Det er helt afgørende for repatrieringsarbejdet, at flygtninge som led i deres overvejelser om repatriering kan rejse tilbage til hjemlandet, uden at dette får negative konsekvenser for deres opholdstilladelse i Danmark – også hvis de vælger *ikke* at repatriere.

Som det også fremgår af lovbemærkningerne er inddragelse af en flygtnings opholdstilladelse i høj grad reguleret af internationale regler, særligt Flygtningekonventionen. Til lovbemærkningernes gennemgang af Flygtningekonventionens ophørsregler skal Flygtningehjælpen blot tilføje, at ophørsbestemmelserne er af negativ karakter og udtømmende opregnet. De bør derfor fortolkes restriktivt, og ingen andre grunde kan anføres analogt som årsag til at tilbagekalde flygtningestatus, jf. UNHCRs Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, pkt. 116.

Humanitære opholdstilladelser

Vedr. Indførelse af liste over nødvendige lægeoplysninger

Dansk Flygtningehjælp er positiv overfor intentionen om at sikre en hurtig og effektiv sagsbehandling af høj kvalitet i sagerne om humanitær opholdstilladelse. Forslaget om en liste til præcisering af hvilke oplysninger, der er nødvendige for at afgøre en sag om humanitær opholdstilladelse, finder vi ligeledes positivt. Dansk Flygtningehjælpen finder det imidlertid helt afgørende, at man ikke dermed forringer den enkelte udlændings muligheder for at tilvejebringe de nødvendige oplysninger til belysning af sin sag, og at man i den forbindelse tager fornødent hensyn til, at mennesker der søger om humanitært ophold kan have både begrænsede økonomiske ressourcer og manglende menneskeligt overskud.

Vedr. Lægeoplysninger, der ikke fremstår saglige

Dansk Flygtningehjælp er enig i, at lægeerklæringerne naturligvis skal være saglige. Vi mener imidlertid ikke, at der er grund til at betvivle, at dette også er tilfældet i langt størstedelen af sagerne. Med henvisning til en nyere afgørelse fra Patientklagenævnet bemærkes i øvrigt, at der også findes eksempler på, at lægeerklæring har været usaglige til skade for en ansøger med en mulig ukorrekt udsendelse til følge. Denne side af samme problem ses ikke behandlet i bemærkningerne til lovforslaget, men Flygtningehjælpen formoder, at de danske myndigheder i mindst lige så høj grad tager afstand fra lægeerklæring, der er usaglige til skade for en udlænding.

Ændring af praksis for vurderingen af mulighederne for behandling i hjemlandet

Med lovforslaget ændres praksis for tildeling af humanitære opholdstilladelser, således at ministeriet ikke længere tager stilling til hvorvidt den nødvendige behandling *reelt* er tilgængelig i hjemlandet. Det vil sige, om den enkelte med baggrund i den konkrete økonomisk og sociale situation har adgang til den nødvendige behandling.

Dansk Flygtningehjælp er af den opfattelse at den foreslåede praksisændring reelt vil udhule muligheden for at få humanitært ophold af helbredsmæssige årsager.

Det er de færreste steder i verden, hvor en eller anden form for behandling overhovedet ikke er til stede, hvis man tager udgangspunkt i den præmis, at en person har adgang til uanede ressourcer. Dette ændrer ikke på, at den nødvendige behandling ikke er tilgængelig for den enkelte, som Danmark vælger at afvise. Dansk Flygtningehjælp mener ikke det er meningsfuldt at tage udgangspunkt i en fiktiv situation.

Praksis viser, at mange af de humanitære tilladelser, der er givet under henvisning til helbredsforhold netop er givet, fordi ansøger ikke har reel mulighed for at få adgang til behandling i sit hjemland. Over halvdelen af de 24 sager, der i 2009 fik humanitært ophold under henvisning til helbredsforhold fik dette, fordi ansøgerne - ud fra en konkret vurdering - ikke havde *reel* adgang til behandling.

I bemærkningerne til lovforslaget henvises til, at: "Regeringen finder, at den danske praksis for vurdering af tilgængeligheden af behandlingsmuligheder i hjemlandet bør indrettes i overensstemmelse med praksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol"

Selv om mange af rettighederne i EMRK har sociale og/eller økonomiske implikationer, er EMRK en konvention, der skal sikre grundlæggende civile og politiske rettigheder, såsom retten til liv og forbuddet mod udvisning til tortur. Det fremhæver domstolen i afgørelsen N mod Storbritannien, som der også henvises til i bemærkningerne. EMRK artikel 3 angiver i den konkrete sammenhæng alene, at stater ikke må udvise til en umenneskelig og ydmygende død.

Dansk Flygtningehjælp bemærker, at denne form for krænkelse af EMRK artikel 3 allerede er omfattet af et andet regelsæt, nemlig bestemmelsen om beskyttelsesstatus, jf. udlændingeloven § 7, stk. 2.

Ministeriets har således hidtil haft mulighed for at gribe de situationer, der ikke var omfattet af flygtningebestemmelserne, men hvor andre former for "væsentlige hensyn af humanitær karakter" afgørende talte for at imødekomme ansøgningen. Ministeriet har gennem de senere år forvaltet dette skøn restriktivt, hvilket antallet af bevilgede humanitære ophold viser.

Dansk Flygtningehjælp ønsker at understrege det afgørende i at Danmark fortsat har en bestemmelse, der reelt giver adgang til at tildele ophold i Danmark af humanitære årsager, herunder at bestemmelsen således ikke reduceres til kun at omfatte de situationer, der i forvejen er omfattet af andre bestemmelser.

Dansk Flygtningehjælp undrer sig over begrundelsen for at ændre på praksis. Det fremgår af bemærkningerne, at begrundelsen er, at der:

"...de senere år er sket en stigning i antallet af asylansøgere, hvis eneste motiv for at komme til Danmark tilsyneladende er at søge humanitært ophold for at kunne modtage behandling for en fysisk eller psykisk sygdom." og videre "Disse asylansøgere kommer hovedsageligt fra Balkan-landene (...)"

Antallet af asylansøgere, der har fået en humanitær opholdstilladelse har **ikke** været stigende de seneste år. Ej heller har antallet af afslag på ansøgninger, ifølge Flygtningehjælpens oplysninger, været stigende.

I 2007 blev der tildelt humanitært ophold i 79 sager. I 2008 var dette tal 73 sager og i 2009 var der tale om 33 sager. Af de 33 sager, der fik humanitært ophold i 2009 var de 24 under henvisning til sygdomskriteriet, og 10 af disse 24 sager vedrørte personer, der kommer fra Balkanlandene.

Skærpelse af bortfaldsregler ved 'genopdragelsesrejser'

Dansk Flygtningehjælp undersøgte i juni 2008 et mindre antal sager fra Flygtningesnævnet, hvor der blev taget stilling til hvorvidt, der skulle ske inddragelse af unge flygtnings opholdstilladelse efter, at disse havde været på såkaldt 'genopdragelsesrejse' i Somalia.

Flygtningehjælpens erfaringer fra denne undersøgelse var, at de unge var blevet sendt på 'genopdragelsesrejse' fordi de var blevet *for* integrerede i det danske samfund; at 'genopdragelsesrejsen' af både den unge og forældrene blev betragtet som en art straf; at det skete mod den unges ønske og ofte også uden den unges kendskab til rejsens egentlige formål; at papirer og pas ofte under opholdet var deponeret, så den unge – ud over de økonomiske vanskeligheder - ikke havde mulighed for på egen hånd at udrejse fra Somalia. I flere sager havde den unge desuden været udsat for en hårdhændet behandling under opholdet i Somalia.

I ca. halvdelen af de undersøgte sager fastholdt Flygtningesnævnet Udlændingesservices inddragelse af opholdstilladelsen. Allerede de eksisterende regler fører således til, at unge flygtninge – i form af inddragelse af deres opholdstilladelse - straffes hårdt for forældrenes beslutning om at sende dem på 'genopdragelsesrejse'. Det bemærkes i øvrigt, at i de sager hvor Flygtningesnævnet fastholdt inddragelsen af opholdstilladelsen, blev det lagt til grund, at den unges ophold var frivilligt, fordi indehaveren af forældremyndigheden havde foranlediget rejsen.

Flygtningehjælpen finder således den allerede eksisterende praksis med at inddrage opholdstilladelsen for unge flygtninge og indvandrere på grund af 'genopdragelsesrejser' problematisk. I realiteten bliver inddragelse af opholdstilladelse oftest en straf af den person som rettelig er ofret. Derudover bør hensynet til barnets tarv naturligvis også tillægges helt afgørende betydning i disse sager, og barnets tarv vil sjældent blive bedst varetaget ved at inddrage opholdstilladelsen i Danmark. En skærpelse af disse regler finder Flygtningehjælpen helt urimelig.

Med venlig hilsen



Andreas Kamm
Generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp



Amnesti Nu
www.amnesti-nu.dk

Uopfordret hørings svar til lovforslag af 24.3.10

Lov om ændring af integrationsloven og forskellige andre love

fra initiativet Amnesti Nu

7.4.2010

Amnesti Nu blev dannet i september 2006 med det formål at sikre amnesti for de afviste asylansøgere, der har siddet fast i det danske asylsystem i tre år og derover.

Initiativet samlede i løbet af 206/07 90.469 underskrifter til fordel for amnesti for ovenstående målgruppe. Underskrifterne blev afleveret til Hendes Majestæt Dronningen, forhenværende integrationsminister Rikke Hvilshøj samt folketingets integrationsudvalg den 23.10.2007.

Næsten 100.000 danskere bakkede således med deres underskrift op om, at de stod bag kravet fra Amnesti Nu om amnesti til de o. 850 flygtninge, som i 2006-07 havde siddet i fra 3 til mere end 10 år i danske asylcentre i nedbrydende uvished og passivitet. Et krav, som fortsat siger, at det er vores ansvar at forsøge at give disse asylansøgere et liv i tryghed ved en amnesti nu. At Anders Fogh Rasmussen samme dag, som de mange underskrifter blev afleveret, gik ud og lovede, at 60 børnefamilier, som havde opholdt sig i centrene i mere end 3 år, skulle have lov at bo uden for centrene, var nok ikke en tilfældighed, men denne politiske aftale har indtil nu kun omfattet 16 børnefamilier.

Der sidder således fortsat asylansøgere fast i det danske asylsystem i årevis, og det er gang på gang dokumenteret, hvorledes disse mennesker bliver tiltagende svækket fysisk og psykisk som følge af den lange ventetid i uvished. De særlige udgifter til godkendte social- og sundhedsindsatser er tilsvarende vokset eksplosivt.

Lykkes det for en afvist asylansøger at få genoptaget sin sag og opnå opholdstilladelse på grund af en alvorlig sygdom eller fordi der er kommet nye afgørende momenter i asylsagen, har de mange ekstra alvorligt nedbrydende år i systemet betydet, at den "heldige" er blevet endnu dårligere i stand til at klare sig og leve et normalt liv.

Der er tale om mennesker, der i forhold til deres landsmænd i gennemsnit har udgjort en overskudspopulation ved ankomsten til Danmark, men som efter de mange års inaktive venten i asylsystemet har mistet kompetencer og i mange tilfælde også deres helbred.

Lovforslaget vil med sine nye krav til opnåelse af permanent opholdstilladelse og statsborgerskab straffe denne gruppe ekstra hårdt, ligesom det vil være ekstra vanskeligt for dem at leve op til kravet om en aktiv indsats for egen integration med prøveafleggelse og konkrete beviser på integrationsvilje

Inden for denne gruppe er det ikke mindst kvinderne, der risikerer at blive de største tabere. Dels har de som gruppe betragtet mindre skolegang bag sig og har dermed færre forudsætninger for boglig tilegnelse, og dels er de som mødre bundet af ansvar for hjemmet.

Vi må ud fra vores kendskab til mange af de skæbner, som de umenneskelige nye lovforslag vil ramme, protestere mod den særlige forskelsbehandling som lovforslagene vil medføre for gruppen af flygtninge med ophold bag sig i asylsystemet i tre år og opefter. Vi er som kontaktpersoner i centrene hjælpeløse vidner til, hvordan koncentrationsevnen, livsmodet og håbet om et normalt liv svinder hos mennesker, der er kommet hertil på flugt fra krig, vold og nød – det kan ikke være danske politikeres ønske med det nye lovforslag at gøre situationen endnu værre for dem!

På vegne af Amnesty Nu

Lisbeth Algreen, Nanna Carlsen, Gerd Gottlieb, Tove Krag og Toni Liversage

Høringssvar

Vedrørende udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven

Indførelsen af det foreslåede pointsystem har til formål at belønne de ressourcestærke udlændinge, som ønsker opholdstilladelse i Danmark. Regeringens politiske sigte er at øge den økonomiske indvandring med henblik på at tilgodese en faldende arbejdsstyrke i de kommende år. Dette mål kan vi tilslutte os.

Familiesammenførte kvinder fastholdes i volden

Det er imidlertid med bekymring, at vi må konstatere, at det nye lovtiltag ikke levner plads til udsatte grupper og mindre ressourcestærke mennesker. En skærpelse af kravene til opnåelse af tidsbegrænset opholdstilladelse bør samtidig rumme undtagelsesbestemmelser eller lempelser. Disse skal tage højde for udsatte og traumatiserede grupper, som ikke mangler vilje men evne til at honorere kravene.

Vores ærinde er gruppen af familiesammenførte kvinder, som udsættes for vold i deres nære relationer.

Familiesammenførte kvinder har, i medfør af de foreslåede ændringer, stadig ikke et selvstændigt opholdsgrundlag, når de kommer til Danmark for at leve sammen med deres ægtefælle. Kriterierne for deres midlertidige opholdstilladelse er afhængig af deres ægteskabelige status. Når ægteskabet ikke fungerer på grund af voldsudøvelse fra mandens side, er kvindens ophold funderet på et meget skrøbeligt fundament. For at imødekomme kravene til opnåelse af tidsbegrænset opholdstilladelse, skal kvinden opfylde følgende betingelser:

1. Dokumentation af volden
2. Sandsynliggøre at volden er årsag til samlivets ophør
3. Påvise tilknytning til Danmark
4. Dokumentation af risiko ved hjemsendelse

Undtagelsesbestemmelsen i udlændingeloven § 19, stk. 8 virker ikke efter hensigten, da den ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til voldsudsatte familiesammenførte kvinders dilemma. Retssikkerheden bør øges ved at sikre en større gennemskuelighed og fleksibilitet.

I forbindelse med opnåelse af tidsbegrænset opholdstilladelse skal de familiesammenførte kvinder uden hensyntagen til voldens påvirkning påtage sig ansvaret for og udvise omfattende integrationsevne, hvilket kan være umenneskelige vilkår at fordr af et voldsudsat menneske.

Selvom det foreslåede pointsystem er defineret af klare krav, hersker der stadigvæk stor usikkerhed for disse voldsudsatte kvinders status af forskellige årsager;

- Dokumentation af volden er i sin natur svær. Volden foregår typisk indenfor hjemmets fire vægge og ofte uden nogen vidner. Kvinder har ofte ringe viden om deres rettigheder. Ofte ønsker de heller ikke at dokumentere eller anmelde volden af frygt for repressalier fra den voldelige ægtefælle eller familien. Dette er essentielt at have med i overvejelserne omkring et nyt lovforslag.

Vi anbefaler, at dokumentationskravet ændres, så det er tilstrækkeligt, at kvinderne kan sandsynliggøre volden.

- Kvinderne er typisk meget dårligt integrerede i det danske samfund. De har ofte ringe kendskab til deres rettigheder og er meget dårlige til dansk. Dette er en konsekvens af volden og den sociale isolation, som volden fører med sig.
- De voldsudsatte kvinders rettigheder vil begrænses yderligere ved indførelse af det foreslåede pointsystem.
 - Kravet til dansk kundskaber øges.
 - Obligatorisk kursus i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie indføres.
 - Kravet til varigheden af ordinær beskæftigelse øges til 4 år.
 - Omfanget af offentlig støtte, som udlændingen ikke må have modtaget de sidste 3 år udvides til også at omfatte enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse.
 - Aktivt medborgerskab, som enten betinger et års deltagelse i en organisation eller test i form af en medborgerskabsprøve. Hvilket forudsætter udadvendthed og overskud.
 - Procedurerne i forbindelse med forlængelse af midlertidig opholdstilladelse strammes, så kvinderne risikerer at være uden lovligt ophold og dermed henvises til at rejse ud af landet for at søge om opholdstilladelse på ny.
 - Restriktioner vedrørende indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse til Danmark.

Manglende integration og tilknytning er således ikke udtryk for manglende vilje, men evne. Tværtimod er det vores mangeårige erfaring med voldsudsatte kvinder af anden etnisk baggrund end dansk, at disse kvinder ønsker at integrere sig og bidrage til det danske samfund. Pointsystemet er et tiltag, som vil udgøre en barriere for integrationen og dermed vanskeliggøre processen. Midlet vil have modsat effekt end formålet tilsigter, når det drejer sig om voldsudsatte kvinder.

- For mange af kvinderne gælder det, at de ved hjemsendelse vil blive udstødt i hjemlandet og i nogle lande forfulgt. Kvinderne skal dokumentere, at de vil lide overlast ved hjemsendelse. Denne dokumentation kan være svær at tilvejebringe.

Vi anbefaler, at Udlændingetjenesten, i behandlingen af disse sager, pålægges en udvidet undersøgelsespligt.

- Hvis kvinden accepterer, at den voldelige mand har samvær med deres fælles børn, vil det øge hendes chancer for ophold. Men det øger også risikoen for, at volden mod hende og børnene fortsætter. Manden sidder ofte med nøglen til at afgøre kvindens skæbne – også efter samlivsophør. For at imødegå dette dilemma, er det centralt, at kvindernes retsstilling styrkes, således at børnene ikke bliver gidsler. Tillige med at kvindernes opholdsstatus ikke afhænger af hensynets til barnets tarv.

Vi anbefaler, at familiesammenførte udlændinge fra start opnår et selvstændigt opholdsgrundlag, som i begrænset omfang er afhængig af ægtefællen. Et godt udgangspunkt er den model, som bruges i Canada, hvor denne gruppe ved indrejse tildeles permanent opholdstilladelse kombineret med en 3-årig forsørgelsesaftale.

- Hvis kvinden opnår ophold, modtager hun introduktionsydelse eller starthjælp. Det er maksimalt 6.351 kr. samt evt. tillæg for børn på 1.589. Vi erfarer, at det forsørgelsesgrundlag er meget lille til at etablere sig på ny og genopbygge et liv i Danmark. Vi bør sikre en langt bedre hjælp til kvinder og børn for at sikre fremtidig integration og hjælp til et fremtidigt liv uden vold.

Det er vores erfaring, at Udlændingetjenesten er blevet langt bedre til at håndtere sager med hjemsendelsestruede voldsramte. Det er vigtigt at fortsætte denne kurs. Vi har dog brug for en præcisering af retsgrundlaget for kvinder med udenlandsk statsborgerskab, der udsættes for vold.

Vi oplever, at mange kvinder går tilbage til den voldelige mand, fordi de ikke vil risikere hjemsendelse. Den usikkerhed tvinger mange kvinder tilbage i det voldelige forhold. En yderligere stramning af regler for opholdstilladelse vil bidrage til at fastholde disse kvinder i et liv med vold og ikke forfølge indsatsen for at forhindre og bekæmpe vold mod kvinder. Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at staterne sikrer menneskers grundlæggende ret til et liv i frihed og sikkerhed og uden diskrimination.

Ydermere bør der sættes fokus på det faktum, at danske eller nordiske statsborgere udgør hovedparten af herboende ægtefæller, som ønsker familiesammenføring med udenlandske statsborgere. Alene i 2009 blev 1535 kvinder familiesammenført med en dansk eller nordisk statsborger i forhold til 298 kvinder, som blev familiesammenført med en flygtning eller udlænding. En dansk eller nordisk statsborger kunne pålægges et medansvar for ægtefællens integration, således at det ikke udelukkende er kvindens personlige ansvar, som vægtes.

Afslutningsvis kan det diskuteres, hvorvidt den forslåede lovændring er proportional. Formålet med pointsystemet er at tiltrække og fastholde økonomiske indvandrere, mens udgangspunktet for familiesammenføring har en anden humanitær og social karakter. Lovreguleringen af de to former for indvandring bør således tage udgangspunkt i de forskellige karakteristika og forudsætninger, som gør sig gældende, særlig under hensyntagen til kvinder, som udsættes for vold.

Venlig hilsen



Vibe Klarup Voetmann
Direktør, Danner



Dansk Psykiatrisk Selskab

Til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K
inm@inm.dk

16. april 2010

Dansk Psykiatrisk Selskabs høringssvar til forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Dansk Psykiatrisk Selskab er blevet orienteret om, at udkast til ændring af Udlændingeloven er i høring. Selskabet, der ikke har modtaget lovforslaget i høring, tillader sig uopfordret at fremsende følgende kommentarer til forslaget til lov om ændring af Udlændingeloven, da lovforslaget indeholder forhold, som Selskabet finder det relevant at kommentere:

Dansk Psykiatrisk Selskab er enig i, at den måde, hvorpå en journaludskrift, erklæring, attest e.l. er udformet har betydning for, hvor egnet materialet er for at udtale sig om pågældendes helbredstilstand. Dansk Psykiatrisk Selskab kan derfor tilslutte sig, når det i lovforslagets kommentar 8.2. foreslås præciseret, hvilke lægelige oplysninger, der er nødvendige for, at Integrationsministeriet kan træffe afgørelse om humanitært ophold. For at sikre sig dette har man på baggrund af rådgivning fra Sundhedsstyrelsen udarbejdet en liste over oplysninger, der almindeligvis indgår i lægeerklæringer, såsom symptombeskrivelse, sygehistorie og diagnose, for at gøre oplysningerne så præcise og specifikke som muligt og dermed sikre en mere effektiv sagsbehandling.

Dansk Psykiatrisk Selskab kan støtte det bilag, som det kommende lovforslag indeholder, med det formål at bidrage til en optimering af kvaliteten i fremtidige lægeerklæringer.

Dansk Psykiatrisk Selskab
www.dpsnet.dk

Formand: Anders Fink-Jensen, klinikchef, dr.med., Psykiatrisk Center København, Rigshospitalet, 2100 København Ø
Anders.fink-jensen@regionh.dk



Dansk Psykiatrisk Selskab

Dansk Psykiatrisk Selskab mener til gengæld, at det i disse sager ofte drejer sig om komplicerede tilfælde, hvor personens tilstand er tæt sammenhængende med de belastende forhold, hvorunder denne lever, hvorfor en fyldestgørende erklæring nødvendigvis også må omtale sådanne forhold og deres indflydelse på den psykiske tilstand.

Det indebærer ikke, at lægen udtaler sig om retlige vurderinger, men lægen udtaler sig på baggrund af og fastholder sin lægefaglige tilgang til patienten.

I lovforslaget omtales det, at ”at der i tilfælde, hvor der kan rejses tvivl om, hvorvidt en lægeerklæring eller en anden skriftlig udtalelse fra en læge er udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand, ses bort fra erklæringen eller udtalelsen”.

Det fremgår imidlertid ikke klart, ud fra hvilke kriterier Integrationsministeriet foretager dette skøn, herunder om der er lægefaglig rådgivning i disse sager. Dansk Psykiatrisk Selskab skal anbefale, at sådanne kriterier gøres tilgængelige, samt at der i disse vurderinger inddrages lægefaglig ekspertise. Endvidere skal det anbefales, at der gives mulighed for at klage over Integrationsministeriets afgørelser i de tilfælde, hvor en lægefaglig vurdering tilsidesættes.

Venlig hilsen

Anders Fink-Jensen

Formand

Dansk Psykiatrisk Selskab
www.dpsnet.dk

Formand: Anders Fink-Jensen, klinikchef, dr.med., Psykiatrisk Center København, Rigshospitalet, 2100 København Ø
Anders.fink-jensen@regionh.dk

Knud Vilby
Skyttehøj 46
2770 Kastrup
☎ + 45 32 51 45 30
☎ + 45 60 73 22 43
✉ knud@vilby.dk
www.knudvilby.dk

7. april 2010

Integrationsministeriet
Att. mmi@inm.dk og vhh@inm.dk

Høringssvar vedr.

udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning, m.v.),

Overordnet vil jeg gerne beklage den korte tidsfrist, samt den kendsgerning at lovforslagene og paragraferingen fremstår i en stort set ulæselig form og i strid med de almindelige principper for loves udformning. Det gør en samlet vurdering af de 138 sider umulig indenfor fristen.

Nedenstående høringssvar vedrører således alene afsnit 8.3 "Lægeoplysninger, der ikke fremstår saglige" i bemærkningerne til forslagene.

Afsnittet er en skærpende præcisering af en praksis, der allerede i et vist omfang er i anvendelse i forhold til lægeoplysninger, og jeg vil med dette høringssvar henlede Folketingets opmærksomhed på, at denne praksis har en række negative konsekvenser, som rækker langt ud over formålet med udlændingeloven:

- Bestemmelserne er i strid med de lægeetiske regler, der i § 14 fastslår, at læger har yringspligt i situationer, hvor de er bekendt med sundhedsmæssigt uforsvarlige forhold. Følger lægerne de lægeetiske regler og fremfører konkret kritik eksempelvis af negative sundhedsmæssige konsekvenser af sagsbehandling af asylmodtagere, vil deres lægefaglige vurderinger som udgangspunkt blive tilsidesat af myndighederne.
- Bestemmelserne er på kant med yringsfriheden. Læger har naturligvis den tavshedspligt, der følger af relationen mellem læge og patient, men afsnit 8.3 fastslår i meget generelle vendinger, at læger der engagerer sig på vegne af patienter og som ytrer sig om den rette videregående behandling af disse patienter, vil få deres lægefaglige vurderinger tilsidesat, fordi de vurderes som værende hildede og partiske.
- Bestemmelserne vil, hvis de danner præcedens, medføre at samfundet på andre centrale områder miste centrale og ofte anvendte muligheder for at læger på grundlag af konkret patientkendskab kommer med nyttige og nødvendige sundhedsfaglige kommentarer i forhold til en række sociale og sundhedsfaglige problemer. (Et tidligere forsøg på at få

gennemført et lignende regelsæt omkring lægers vurdering af pensionssager, blev da også afvist (Se nedenfor)).

Sigtet med præciseringerne i afsnit 8.3 er angiveligt at sikre, at lægelige udtalelser er et udtryk for en uvildig bedømmelse af asylansøgeres helbredstilstand. Det fremgår derfor logisk, at hvis en lægeerklæring indeholder såvel lægefaglige som juridiske vurderinger vil alene den lægefaglige vurdering blive lagt til grund, ikke den retlige.

Det tilføjes imidlertid, at hvis lægen på eget initiativ anmoder om, at der meddeles opholdstilladelse og har engageret sig personligt i sagen på en sådan måde, at der kan rejses tvivl om uvildigheden, så vil man også se bort fra den lægefaglige vurdering, og ansøgeren vil blive henvist til at komme med en erklæring fra en anden læge eller psykiater. Der tages i dette afsnit slet ikke hensyn til, at en lægefaglig vurdering ofte – og ikke blot i udlændingesager – vil indeholde saglige og faglige vurderinger af, hvad der i den givne situation vil/kan skade eller gavne en patient og hvilke konsekvenser forkert behandling kan medføre. Det kan eksempelvis være en naturlig del af den lægefaglige vurdering at vurdere, hvad konsekvenserne af en udvisning vil være for ansøgerens helbred, og eventuelt for det helbredsmæssige samspil i en familie, der måaske splittes i forbindelse med udsendelse af et enkelt familiemedlem.

Det fremgår konkret af teksten, at ”har lægen engageret sig i den konkrete sag på en sådan måde, at den pågældende fremstår som repræsentant for ansøgeren, kan der normalt rejses begrundet tvivl om, hvorvidt en skriftlig udtalelse fra den pågældende er udtryk for en objektiv bedømmelse af ansøgerens helbredsforhold”. Her fastslås det således, at selv om der skal finde en konkret vurdering sted, vil normal praksis være, at lægeerklæringen tilsidesættes. Der er imidlertid mange eksempler på, at det er i samfundets interesse og i øvrigt fuldt legitimt – apropos de lægeetiske regler – at en læge repræsenterer en patient ved at forklare og beskrive denne patients situation og argumentere for bestemte indsatser.

Det understreges yderligere i 8.3, at ministeriet normalt vil betragte en lægeerklæring som ikke-objektiv, hvis lægen fremfører kritik via pressen og kritiserer ministeriets sagsbehandling. Og det præciseres, at læger udelukkende skal ytre sig lægefagligt i forhold til den (af ministeriet udformede) punktliste over de lægelige oplysninger, der kræves som led i behandlingen af ansøgningen.

Formuleringerne er af en sådan art, at de kun kan opfattes som et udtryk for en beslutning om at lukke munden på læger og psykiatere, der på lægefagligt grundlag har kritiseret procedurer og konkret praksis i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om asyl. Formuleringerne har formentlig samtidig det formål at hindre, at disse læger fortsat er beskæftiget på området. Man vil således fjerne nogle af de mest erfarne læger og psykiatere fra dette arbejde.

Samfundsmæssigt er der mange eksempler på, at eksperter med respekt for den konkrete tavshedspligt men med udgangspunkt i konkrete sager, bidrager værdifuldt til samfundsdebatten på grundlag af deres ekspertise og faglighed. Afsnit 8.3 vil lukke for kritisk debat på dette område og reelt virke som en krænkelse af ytringsfriheden for en central sundhedsfaglig gruppe.

Som nævnt i indledningen, er der fortilfælde, hvor regering eller administration ønskede at bremse lægers adgang til at foretage vurderinger, der kunne hævdes at gå ud over det rent lægefaglige.

Således var der i 1990'erne fra Socialministeriets side bestræbelser på at få standset lægers mulighed for at ytre sig om, hvorvidt en bestemt lægefaglig vurdering og sundhedsmæssig indikation også burde føre til tildeling af pension. Svarende til argumentationen i 8.3 var ministeriets holdning, at lægerne alene skulle holde sig til det snævert lægefaglige og afholde sig fra vurderinger eller anbefalinger af konkrete beslutninger på grundlag af de faglige skøn.

Protester førte til, at forslaget blev opgivet.

På samme måde er det min opfattelse, at bestemmelserne i 8.3 må ændres, idet de både begrænser lægers faglige ytringsfrihed og hindrer at juridiske sagsbehandlere får relevante sundhedsfaglige vurderinger. I de tilfælde, hvor der måtte være eksempler på useriøse eller fejlagtige lægeerklæringer må problemerne løses konkret og individuelt, ikke ved generelle indskrænkninger i lægernes muligheder for at ytre sig.

Hørings svar

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

Indledning

Nedenstående foreninger og netværk har i det daglige kontakt med et stort antal asylansøgere, flygtninge og indvandrere. Vi har en god fornemmelse for, hvordan de foreslåede stramninger vil påvirke disse mennesker, og hvilke forudsætninger de har for at opfylde de skærpede krav. Derfor indsender vi dette høringssvar uopfordret i håbet om at det alligevel vil blive læst. Vi har i nedenstående ikke gennemgået hvert enkelt punkt, men har kun kommenteret de væsentligste problemer i lovforslaget. Det har været meget svært for os at overholde høringsfristen på 6 arbejdsdage, som er helt urimeligt kort tid til at gennemgå så omfattende en tekst.

De foreslåede ændringer af udlændingeloven er nr. 14 siden 2001. Der er gennemsnitligt indført stramninger hver 8. måned. Dette er i sig selv en urimeligt frustrerende og usikker situation, hvor man hele tiden ser målet flytte sig længere væk. Og på trods af, at integrationen faktisk går glimrende på mange områder.

Vilje til integration

Stramningerne begrundes løbende i teksten med, at indvandrere skal udvise vilje til integration og selv tage aktivt del i det danske samfund. Det kan ingen være uenig i, og det er også et udtalt ønske hos alle de nyankomne, vi har mødt. Som tilflytter til et nyt land brænder man som regel efter at lære sit nye land at kende, og blive i stand til at klare sig selv i dette samfund. Mange er taknemmelige over opholdstilladelsen og vil gerne gøre gavn med stolthed. Som flygtning har man oven i købet ringe muligheder for at vende tilbage til sit eget land, og ser naturligt Danmark som det land, man har sin fremtid i.

Man kan imidlertid ikke tale om "vilje" og "ansvar" isoleret, uden samtidig at tage hensyn til det enkelte menneskes udgangspunkt, nemlig evner, helbred, forkundskaber og kulturel baggrund. Hele den skandinaviske samfundsmodel bygger på en accept af, at ikke alle er i stand til at klare sig selv – nogle har behov for hjælp og støtte fra samfundet, enten permanent eller i en kortere periode. Derfor har vi indført førtidspension, SU, boligsikring, pensionistmånedskort, genoptræningscentre, specialskoler, skånejobs, beskyttede værksteder osv. osv. Selv med alle disse muligheder for støtte og rehabilitering er der stadig en stor gruppe indfødte danskere, der står udenfor arbejdsmarkedet af den ene eller anden grund. På trods af, at de ikke har tortur- eller krigstraumer, og på trods af at de taler flydende dansk, har gået mindst 9 år i skole og har et netværk af familie og venner. Indvandrere og flygtninge er handicappede i forhold til denne gruppe, og alligevel forventes nu, at de blot skal udvise vilje. Logisk set må de indfødte, arbejdsløse danskere i så fald betragtes som usædvanligt dovne og viljesløse.

Flygtninge, der netop har fået asyl i Danmark, er som regel utålmodige efter at starte på danskundervisningen og vil frygtelig gerne have et job. Men en stor del må efter nogen tid sande, at dansk er et svært sprog og at man kan sende hundredvis af jobansøgninger forgæves. Det tager også mange år at komme ind i "den danske kultur" – man bliver ikke valgt til forældrebestyrelsen som nyankommen, og man bliver sjældent inviteret hjem

til sine kolleger. Integration peger begge veje, som det er blevet gentaget til hudløshed. Og det tager tid at ændre sin kultur, uanset viljen.

Når man ikke tager hensyn til et menneskes reelle muligheder for at opfylde et krav, så bliver der tale om diskrimination med favorisering af dem, der er heldige at have de rette forudsætninger – et elitesamfund uden plads til de svage. Mange steder i lovforslaget fremgår det tydeligt, at regeringen udelukkende ønsker at inkludere dem, der har uddannelse, talent og godt helbred. De, der ikke er så heldige (bl.a. fordi de kommer fra krigshærgede lande eller aldrig har fået lov til at gå i skole), kan henleve deres liv i Danmark uden nogen rettigheder og i en evig angst for at blive smidt ud.

En lille restgruppe vil være udelukket fra samfundet, med en følelse af vrede og marginalisering som resultat. Det skaber netop grobund for den radikaliserende og lukkede kultur, som regeringen hævder at den forsøger at modarbejde.

Ifølge lovforslaget vil man lægge vægt på "*om man selv tager et ansvar og bruger sine evner og ressourcer*". Men samtidig erkender man, at det vil blive sværere for "*dårligt integrerede udlændinge*" at få permanent opholdstilladelse, endda umuligt for visse udlændinge. De konkrete effekter, den nye lovgivning vil få, er ikke et spørgsmål om vilje og eget ansvar. Her et par af de værste eksempler på, at der snarere er tale om udelukkelse og diskrimination:

- **Bestået prøve i Dansk 2** bliver et ufravigeligt krav for at opnå permanent opholdstilladelse. Det er imidlertid ikke udlændingen selv, der vælger sit ambitionsniveau for danskuddannelse, men sproglærerne, der vurderer hvilket niveau eleven passer på – man kommer på Dansk 1, hvis man har kort eller ingen skolegang, eller har indlæringsproblemer fx pga. traumer.
- **Et deltidsjob** vil ikke opfylde beskæftigelseskravet. Mange er dog reelt i stand til at forsørge sig selv med mindre end 37 timers arbejdsuge, og et deltidsjob må siges at have ligeså stor integrerende funktion som et fuldtidsjob.
- **Uddannelse** vil heller ikke kunne erstatte, men kun supplere beskæftigelseskravet – på trods af, at regeringen opfordrer alle til at uddanne sig. At gennemføre en uddannelse er mindst lige så integrationsfremmende som at arbejde.
- Kravet til familiesammenføring om at være **selvforsørgende** forhøjes fra 1 til 3 år – fordi man mener, at det påviser en mere stabil situation. Det er meget sjældent, at man som dansker bliver bedt om at fremvise uafbrudte lønsedler 3 år tilbage.
- Hvis forældrene sender et barn på "**genopdragelse**" i hjemlandet, mister barnet sin opholdstilladelse – altså straffer man offeret! Det er samtidig meget uklart, hvori denne negative genopdragelse konkret består.
- En stor del af lovforslagets tekst handler om at fjerne muligheden for at søge om diverse opholdstilladelser, når man først er i Danmark – **der skal søges fra hjemlandet**, flere sager vil kunne afvises uden reel sagsbehandling, og den opsættende virkning skal indskrænkes. Det skal gælde både arbejdstilladelser, familiesammenføring og fornyelse af en udløbet opholdstilladelse. Dette er urimeligt, idet det samme menneske kan have flere forskellige grunde til at søge ophold. De lange opholdstider for de afviste i asylcentre giver endda ofte nye grundlag, fx giftermål eller jobtilbud. Når de pågældende ikke tør at vende hjem, afskæres de fra at søge efter andre kriterier, som de muligvis opfylder. I praksis vil det ofte betyde, at der ikke vil blive søgt om noget, man måske har ret til – med det resultat, at flere vil gå under jorden.

- Når en udlænding kan **udvises** pga. strafbare forhold eller manglende fornyelse af opholdstilladelse skal der fremover ikke længere tages hensyn til proportionerne i kriminaliteten overfor den pågældendes tilknytning og opholdstid i Danmark. En udvisning vil kunne tages i anvendelse hvis man fx deltager i en sit-down demonstration som foran Brorsons Kirke, og selvom man har boet mange år og har familie i Danmark.
- Side 47: "*Det bør være et grundlæggende krav for, at en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, at vedkommende **kan klare sig selv uden offentlig hjælp.***" Det er ikke en logisk slutning. Man kan være flygtning med torturtraumer, psykisk syg på humanitært ophold, familiesammenført analfaber men mor til 4 børn der går på universitetet – masser af mennesker har en stærk tilknytning til Danmark og behov for en sikker fremtid her uden at være i stand til at forsørge sig selv. En del er oven i købet blevet syge af opholdet i vores asylcentre.
- Kravet om bestået Dansk 2 samt fuldtidsbeskæftigelse er **særligt svært at leve op til for kvinder**, idet de ofte har kortere eller ingen skolegang bag sig, traditionelt har et større ansvar overfor børnene og ikke har erfaringer med at være på et arbejdsmarked som det danske. De vil gerne, men har brug for mere tid og støtte end mændene.
- Der lægges op til en voldsom indskrænkning af mulighederne for at få **humanitær opholdstilladelse**, som vil betyde tvangshjemsendelse af dødssyge mennesker uden nogen reelle muligheder for at overleve i deres hjemland. Ikke engang de 2-300 om året, som hidtil har fået ophold pga. dokumenteret alvorlig, livstruende sygdom vil vi have plads til fremover i vores velfærdssamfund.

Tekniske uklarheder, som kan få alvorlige konsekvenser:

- Hvem skal vurdere, og ud fra hvilke kriterier, om der er tale om negativ "genopdragelse" i hjemlandet eller feriebesøg hos bedsteforældrene? Kommunen skal indberette mistanker, men efter persondataloven må der kun videregives oplysninger om, at barnet har været ude af landet i længere tid.
- Hvem skal vurdere, om Danmark overholder Handicapkonventionen, Flygtningekonventionen og de andre internationale forpligtelser, som nævnes et hav af gange?
- Ifølge Flygtningekonventionens artikel 34 skal opholdslandet lette adgangen til statsborgerskab for flygtninge, og må ikke stille hindringer i vejen for dette. Det har Danmark overtrådt for længst (uden nogen konsekvenser), og nu lægges der endda hindringer for permanent opholdstilladelse, oven i købet for de svageste flygtninge. Da opnåelse af statsborgerskab er betinget af permanent opholdstilladelse er lovforslaget, der for nogle vil opsætte endnu en livslang forhindring for at kunne søge statsborgerskab, diskriminerende over for disse og en krænkelse af det grundlæggende demokratiske princip om alle indbyggers deltagelse i deres lands styrelse, som i et repræsentativt demokrati er udtrykt i den lige og almindelige valgret. Lovforslagets konsekvens er derfor også en reel omgåelse af grundlovens "*§ 31, Stk. 1. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige... valg.*"
- Som argument for den nye samkøring af registre anføres det, at kontrolarbejdet med opholdstilladelser nu er meget ressourcekrævende og vil komme til at

foregå mere smidigt. Det hænger dårligt sammen med det økonomiske overslag, som anslår at dette vil føre til en merudgift på ca. 21 mio. over de næste 2 år.

Humanitær opholdstilladelse (§9b, stk. 1-3)

De nye, specifikke krav til lægeattester ved ansøgning om humanitær opholdstilladelse kan virke rimelige. Men det er fortsat op til tilfældige, hjælpsomme kontakter at få fremskaffet denne dokumentation, idet ansøgeren ikke har krav på nogen hjælp fra myndigheder, advokater eller sundhedsvæsen til at udarbejde disse erklæringer.

Samtidig indsnævres selve grundlaget voldsomt. Det skal ikke længere være et argument, at livsnødvendig medicin eller behandling i hjemlandet er ekstremt dyr, eller at personen er for syg eller handicappet til bare at forsørge sig selv og dermed overleve. Selv en person med AIDS i terminalstadiet skal kunne sendes hjem, hvis der blot er familiemedlemmer til at holde hende i hånden, når hun dør.

Regeringen læner sig pludselig begejstret op ad en håndfuld meget hårde domme fra EMD, som siger at man ikke ifølge EMRKs artikel 3 har **ret** til behandling udenfor sit hjemland, selvom hjemlandets tilbud er yderst begrænsede. I lovforslaget står ikke et ord om menneskelige hensyn og sikring af personens overlevelse. Paragraffen omhandler ellers netop "humanitære hensyn" og handler slet ikke om EMRKs artikel 3, men det vil man åbenbart se helt bort fra fremover. Lægeerklæringerne vil derfor ikke få den store betydning i fremtiden, eftersom man næsten altid vil kunne henvise til behandling i hjemlandet, uanset hvad lægen skriver.

Hidtil har kun 2-300 personer om året fået ophold på dette grundlag, og altid kun midlertidigt 1 år ad gangen. Der har været tale om grundigt dokumenterede, alvorlige og kroniske sygdomme, som personen ikke havde reel adgang til behandling for i hjemlandet, bl.a. AIDS, nyresvigt, skizofreni og psykose – det har mildest talt ikke været en åben ladeport indtil nu. Stramninger på dette område er udtryk for en helt ekstrem kynisme, og vi mister hermed den sidste rest af menneskelighed og medfølelse i udlændingeloven.

Inddragelse af opholdstilladelse for flygtninge

Tankerne om at inddrage flygtninges opholdstilladelse efter en ny vurdering af situationen i hjemlandet forekommer skræmmende, navnlig i en situation hvor man allerede har gjort det umuligt for mange flygtninge at opnå statsborgerskab. Dette skal sågar gælde for dem, der har opnået permanent opholdstilladelse – men her kommer en selvmodsigelse ind i billedet. Kravene til permanent ophold påviser ifølge regeringen en stærk integration og tilknytning til Danmark. Men hvis der er tale om, at en flygtning har rejst på selv et kortvarigt besøg i sit hjemland, skal man op på 10 års ophold i Danmark før det anses for en stærk tilknytning.

Man ser også helt bort fra det faktum, at selve det at være på et kortvarigt besøg med et dansk konventionspas i lommen er en helt anden situation end at skulle vende tilbage til landet og bo. Flygtninge har et stærkt behov for tryghed og vished om, at nu er de i sikkerhed og her er deres nye land, dette er anført flere steder i Flygtningekonventionen og i UNHCRs retningslinjer. Der skal helt særlige grunde til at ophæve flygtningestatus.

I praksis gøres dette dog allerede indirekte i en række familiesammenføringsager, hvor Udlændingetjenesten reelt splitter familier ad ved at henvise til tilknytningskravet og ophæve flygtninges særlige undtagelsesmulighed idet man vurderer at der ikke længere er et beskyttelsesbehov. En højst kritisabel praksis, som ikke kan siges at være i overensstemmelse med internationale forpligtelser.

Anbefalinger

Regeringen og DF vil stramme verdens skrappeste regler og stille krav, som man på forhånd ved, at en vis gruppe aldrig vil kunne opfylde. Vi anbefaler, at man går den helt modsatte vej og sørger for, at ingen bliver tabt og glemt, med positive redskaber og realistiske mål. Det er en god investering at hjælpe de nyankomne i uddannelse og arbejde, vi har brug for dem i fremtiden, og hvis de føler sig velkomne skal de nok blive en aktiv og produktiv del af samfundet.

Indenfor asylsystemet har vi en særlig situation, som har brug for en pragmatisk løsning. Siden denne regering fjernede De Facto-status har der siddet en gruppe afviste asylansøgere, som ikke kan sendes hjem med tvang, nogle har ventet i mere end 10 år. Ofte fordi hjemlandet ikke vil tage imod dem, fordi deres identitet ikke kan fastlægges eller fordi hjemlandet ikke har nogen regering, man kan forhandle med. Blandt andet har en gruppe på ca. 50 somaliere sygnet hen i mange år, og der er ikke udsigt til at sende dem ud de næste mange år heller.

Det er veldokumenteret, at asylansøgere og særligt deres børn bliver alvorligt syge af de lange ophold og koster det danske samfund stigende beløb i behandling. Disse grupper bør tildeles en form for opholdstilladelse, så de i det mindste kan bibeholde deres kompetencer og vende raske hjem, hvis de en dag får mulighed for det. Man kan ganske enkelt ikke forvente, at folk skal rejse frivilligt hjem til nogle af de farligste lande i verden, som selv nødhjælpsorganisationer forlader. Alle de motivationsfremmende foranstaltninger har ikke hjulpet, selv ifølge Rigspolitiet – man må nu se problemet i øjnene og løse det.

Der er i dette hørings svar til de foreslåede lovændringer på ingen måde taget stilling til, hvorvidt den nugældende udlændingelovgivning i øvrigt er i orden.

Komiteen Flygtninge Under Jorden, april 2010

medunderskrivere:

Komiteen for Udlændinges Retssikkerhed

Et Anstændigt Danmark

Amnesti Nu

Bedsteforældre for Asyls kvindegrupper i Sandholm og Kongelunden

Arne Hansen, Frederikshavn

Internationalt Kristent Center



SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk

København d. 7. april 2010

Uopfordret høringsvar om L187, L188 og L189 fra SOS mod Racisme, Danmark.

De nævnte nye lovforslag har ikke været sendt til høring hos vores organisation på trods af, at SOS mod Racismes formål er at bekæmpe racisme og fremmedhad og at arbejde for dialog og forståelse mellem folk. Vi afleverer alligevel et kort høringsvar inden for den ultrakorte høringsfrist, der er givet.

På trods af en lang række plus-ord i bemærkningerne til lovforslagene, ikke mindst til L187 – som: "*fast og fair udlændingepolitik*", "*Det har givet mulighed for at føre en mere konsekvent og mere positiv integrationspolitik*", "*initiativerne i aftalen for at tilskynde til integration og medborgerskab*", er der først og fremmest tale om et håndfast "serviceeftersyn", dvs. en maksimal stramning af udlændingeloven og integrationsloven, så at det herefter bliver ulideligt for udlændinge at bo i Danmark. Og selvom overskriften til L189 er "*Afbureaukratisering*" er der tale om en lang række uoverskuelige dekretter, som må være vanskelige at forstå og administrere efter!

Udlændingepolitikken har længe ikke været fair – og den er bestemt heller ikke fast, men ændres konstant. Desuden er den helt uoverskuelig i øjeblikket med 101 gældende forskrifter bare på Udlændingelovens område (se bilag). De tre nye lovforslag er desuden uoverskuelige, før L87, som lapper indover dem, er færdigbehandlet. L87 skal 2. behandles d. 8. april og 3. behandles d. 13. april af Folketinget.

De nye stramninger vil gøre tilværelsen endnu mere utålelig for udlændinge i Danmark, og de markerer en udlændingepolitik, der lader hånt om familiens enhed, og som vil bruge enhver mulighed for at udvise udlændinge, der ikke kan arbejde, eller som modtager støtte fra det danske samfund. Udlændinge deles op i to klasser: "de stærke" arbejdsimmigranter, der kan arbejde hårdt, og som må være her, så længe de yder noget, og "de svage flygtninge og familiesammenførte", som skal ud af landet hurtigst muligt.

Skønt der anvises en hurtigere vej til tidsbegrænset opholdstilladelse til brug for arbejdsimmigranter, der får adgang til landet, vil selv den hurtige vej være utroligt stressende og ikke have andet formål end at genere immigranterne. Det er ekskluderende, ulogisk og antidemokratisk at forholde udlændinge valgtret til kommunalvalg og til regionsrådsvalg i 4 år, mod nu kun i 3 år, og samtidig tale om "medborgerskab" og " danske demokratiske principper". Det er useriøst at linke det til, at det vil tage mindst 4 år at få tidsbegrænset opholdstilladelse. Før VK-regeringen kom til, kunne tidsbegrænset opholdstilladelse opnås efter 3 år - og uden krav om beståelse af Dansk Prøve 2 og en medborgerskabsprøve. I forvejen vil det være umuligt for mange udlændinge at få dansk statsborgerskab og dermed få valgtret og kunne blive inddraget fuldt i det danske samfund.

Der er ikke nogen som helst idé i at indføre en medborgerskabsprøve, udover at det vil forhindre mange udlændinge i at bosætte sig i Danmark. Formentlig vil det gøre det nødvendigt for en del dansk-udenlandske ægtepar igen at flytte til Sverige, hvis parret vil bo sammen. Efter at Metock-dommen har gjort det sværere for regeringen at udelukke dansk-udenlandske ægteskaber i Danmark, ønsker man åbenbart at hindre disse ægteskaber på andre måder. Hvorfor må man fx ikke have fået sociale ydelser i de sidste 3 år inden en familiesammenføring – i disse krisetider?

Regeringens og Dansk Folkepartis tale om "grundlæggende danske værdier" er useriøs: er danske værdier virkelig selvforsørgelse, ligestilling, demokrati og ytringsfrihed, sådan som det har været nævnt i Folketingets udlændingelovdebat? Selvforsørgelse forstås jo her som det modsatte af den solidaritet, som det danske velfærdssamfund bygger på; ligestilling ses her kun som kønsligestilling, ikke som ligestilling uanset etnicitet, sprog, handicap, religion eller race; demokrati som noget, der kun skal gælde for danskere. Og ytringsfrihed her som retten til at mobbe etniske minoriteter, mens fx journalister og redaktører i DR, der ikke makker ret over for Dansk Folkeparti, risikerer firing eller forflyttelse. Er udelukkelse af andre og den stærkes ret nu blevet "grundlæggende danske værdier"?

L188 gør det lettere at udvise udlændinge for alle grader af kriminalitet, og med "Lømmelpakken" er blot det at bruge sin forsamlingsfrihed og deltage i en demonstration, der bliver opløst af politiet, blevet gjort kriminelt. Der bliver tale om et enormt spild af menneskelige ressourcer på trods af, at der står noget andet i fremsættelsestalerne og bemærkningerne til lovforslagene! Udvisninger af ubetydelige grunde bliver mulige i et endnu større omfang end i dag bl.a. ved systematiske registersammenkørsler om udlændinge.

Den grundighed, med hvilken alle udvisningsmuligheder synes at blive gennemgået, og selve mængden af dekretter og bestemmelser om udlændinge i dansk lovgivning, har en parallel i den tyske lovgivning mod uønskede racer i årene op mod 2. verdenskrig. Kort sagt: der er ved at være tale om etnisk udrensning af statsborgere fra lande uden for EU og Norden!

På trods af hvad regeringen hævder, overholder den førte udlændingepolitik ikke en lang række menneskerettighedskonventioner, f.eks. den europæiske menneskerettighedskonventions artikel om familiens ret til at bo sammen, børnekonventionens aldersgrænse for børn på 18 år, da børn over 15 år ikke har ret til familiesammenføring, foruden forbudet mod tilbagesendelse til tortur og umenneskelig behandling. Regeringen overholder ikke asylbørns ret til en grundskoleuddannelse i folkeskolen, selv om den er sikret i Grundloven. FN's definition af en flygtning, som ses i Flygtningekonventionen, anvendes ikke, i stedet for bruges i praksis en skærpet formulering om, at man skal være individuelt og konkret forfulgt for at kunne opnå flygtningestatus. Og forslaget om at oprette danske modtagefaciliteter for uledsagede asylbørn i Irak og Afghanistan er langt ude i forhold til folkeretten og Flygtningekonventionen, da hverken Danmark, Irak eller Afghanistan vil kunne garantere børnenes liv dér. Regeringen overholder ikke forbudet mod diskrimination (fx starthjælpen). Og endnu værre bliver situationen, hvis racismeparagraffen afskaffes, sådan som Dansk Folkeparti har lagt op til det ved de kommende finanslovsforhandlinger.

De nye lovforslag er udslag af dansk nationalisme og fremmedfrygt. De sætter skel og vil underminere trygheden og tilhørsforholdet til Danmark for de fleste udlændinge.

Vi vil opfordre alle i Folketinget til at stemme imod de tre fremsatte lovforslag. Ændringerne er simpelt hen ikke Danmark værdige!

Vi vil desuden opfordre til, at Danmark begynder at lytte til de internationale organisationer, der indtil nu har kritiseret dansk udlændinge- og asylpolitik.

Og vi opfordrer til, at Folketinget igen bringer Danmarks lovgivning i overensstemmelse med Grundloven og med de menneskerettighedskonventioner, vi har tilsluttet os.

Anne Nielsen
Formand

Birgitte Olesen
Næstformand

SOS mod Racisme, Danmark

Bilag: Gældende love/bekendtgørelser på udlændingelovens område. Kilde: Retsinformation

Dokumentets bekendtgørelser og cirkulærer

BEK nr 996 af 06/10/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om ikrafttræden af § 2 i lov nr. 493 af 12. juni 2009 om ændring af retsplejeloven og udlændingeloven

BEK nr 1265 af 04/12/2006 - Gældende

Bekendtgørelse om ikrafttræden af bestemmelse i lov nr. 532 af 8. juni 2006 om ændring af udlændingeloven

BEK nr 235 af 17/03/2006 - Gældende

Bekendtgørelse om ikrafttræden af lov om ændring af udlændingeloven

(Tilknytning til Eurodac-forordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag m.v.)

BEK nr 610 af 01/07/1997 - Gældende

Bekendtgørelse om ikrafttræden af lov nr. 387 af 6. juni 1991 om ændring af udlændingeloven (EF-asylkonventionen)

BEK nr 682 af 17/08/1995 - Gældende

Bekendtgørelse om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om ændring af udlændingeloven

BEK nr 788 af 14/12/1988 - Gældende

Bekendtgørelse om ikrafttræden af § 59 a i udlændingeloven

BEK nr 270 af 22/03/2010 - Gældende

Bekendtgørelse om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen)

BEK nr 1183 af 30/11/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbene i henhold til udlændingeloven

BEK nr 1089 af 25/11/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om forretningsorden for Flygtningenævnet

BEK nr 831 af 02/09/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om betaling af udgifter til underhold af asylansøgere m.fl.

BEK nr 627 af 25/06/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om særlige advokater, der beskikkes i visse sager om administrativ udvisning af udlændinge

BEK nr 393 af 04/05/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om krav til tolke, der anvendes af myndigheder på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations område

BEK nr 322 af 21/04/2009 - Gældende

Bekendtgørelse om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen)

BEK nr 1417 af 27/12/2008 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbene i henhold til udlændingeloven

BEK nr 1376 af 18/12/2008 - Gældende

Bekendtgørelse om meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse

BEK nr 1177 af 09/12/2008 - Gældende

Bekendtgørelse om anvendelse af visse regler i udlændingeloven over for Schweiz (Eurodac-forordningen og Dublinforordningen)

BEK nr 964 af 09/09/2008 - Gældende

Bekendtgørelse om ophævelse af bekendtgørelse om kommunernes deltagelse i finansieringen af

tilvejebringelsen og driften af indkvarteringssteder for visse udlændinge, herunder statens adgang til at yde tilskud

BEK nr 640 af 25/06/2008 - Gældende

Bekendtgørelse om greencardordningens pointsystem

BEK nr 1402 af 04/12/2007 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbene i henhold til udlændingeloven

BEK nr 1001 af 13/08/2007 - Gældende

Bekendtgørelse om kontraktordning for afviste asylansøgere, der samarbejder om udrejse

BEK nr 904 af 04/07/2007 - Gældende

Bekendtgørelse om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende

BEK nr 822 af 03/07/2007 - Gældende

Bekendtgørelse om visse udlændinges fritagelse for arbejdstilladelse for et tidsrum af tre måneder fra indreisen på Færøerne

BEK nr 807 af 29/06/2007 - Gældende

Bekendtgørelse om vejledende udtalelser fra Danmarks Evalueringsinstitut til Udlændingetjenesten i forbindelse med sager om meddelelse af opholdstilladelse

BEK nr 231 af 12/03/2007 - Gældende

Bekendtgørelse om ophævelse af bekendtgørelse om beregningen af forsørgelsesevnen i familiesammenførings-sager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens forsørgelsesevne

BEK nr 1098 af 08/11/2006 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbene i henhold til udlændingeloven

BEK nr 934 af 05/09/2006 - Gældende

Bekendtgørelse om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 9, stk. 4, eller § 9 c, stk. 1, 2. pkt., jf. § 9, stk. 4, til dækning af offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv social politik eller integrationsloven

BEK nr 384 af 25/04/2006 - Gældende

Bekendtgørelse om statens hæftelsesansvar for skader, som udlændinge, der opholder sig her i landet og er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, forvolder på andre eller andres ejendele

BEK nr 327 af 18/04/2006 - Gældende

Bekendtgørelse om anvendelse af visse regler i udlændingeloven over for Norge og Island (Eurodac-forordningen og Dublinforordningen)

BEK nr 1358 af 15/12/2005 - Gældende

Bekendtgørelse om udlevering af naturalieydelse til asylansøgere m.fl.

BEK nr 1124 af 17/11/2005 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbene i henhold til udlændingelovens § 4, stk. 2, § 9, stk. 4, 1. pkt., § 42 a, stk. 12, § 42 b, stk. 2, 4-6, 10 og 12, og 43 a, stk. 5, nr. 3 og stk. 6, jf.

lovbekendtgørelse nr. 826 af 24. august 2005, og beløbet i henhold til udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001.

BEK nr 1262 af 10/12/2004 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbene i henhold til udlændingelovens § 4, stk. 2, § 9, stk. 4, 1. pkt., § 42 b, stk. 2, 4-6, 10 og 12, og § 43 a, stk. 5, nr. 3 og stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af

14. juli 2004, som ændret ved lov nr. 429 af 9. juni 2004, og beløbet i henhold til udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001

BEK nr 926 af 07/09/2004 - Gældende

Bekendtgørelse om sikkerhedsstillelse efter udlændingelovens § 4, stk. 2, i forbindelse med udstedelse af visum og om betaling af beløb, der er forfaldet til betaling efter udlændingelovens § 4, stk. 3 og 4

BEK nr 814 af 20/07/2004 - Gældende

Bekendtgørelse om opfyldelse af boligkravet i familiesammenføringsager og om kommunalbestyrelsens udtalelse om referencens boligforhold (Boligkravsbekendtgørelsen)

BEK nr 1085 af 12/12/2003 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbet i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt., og af beløbet i henhold til udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001

BEK nr 622 af 30/06/2003 - Gældende

Bekendtgørelse om undervisning og aktivering m.v. af asylansøgere m.fl.

BEK nr 201 af 25/03/2003 - Gældende

Bekendtgørelse om beskikkelse af advokat til uledsagede mindreårige asylansøgere, hvis asylsag søges afgjort i åbenbart grundløs-proceduren

BEK nr 193 af 20/03/2003 - Gældende

Bekendtgørelse om behandling af sager om repræsentanter for uledsagede mindreårige asylansøgere

BEK nr 173 af 14/03/2003 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbet i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 4, 1. pkt.

BEK nr 1012 af 12/12/2001 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbet i henhold til udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3

BEK nr 1152 af 14/12/2000 - Gældende

Bekendtgørelse om regulering af beløbet i henhold til udlændingelovens § 11, stk. 5, nr. 3

CIR nr 10131 af 30/11/2006 - Gældende

Cirkulære om Meddelelse om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59 (Cirkulære om Meddelelse om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59)

CIR nr 10129 af 31/10/2006 - Gældende

Cirkulære om Meddelelse om behandlingen af sager med udlændinge, hvor der er spørgsmål om udvisning på grund af strafbart forhold

(Cirkulære om Meddelelse om behandlingen af sager med udlændinge, hvor der er spørgsmål om udvisning på grund af strafbart forhold)

CIR nr 21 af 17/03/2006 - Gældende

Cirkulære om ophævelse af cirkulære om sagsbehandlingstiden for afgørelser i henhold til udlændingelovens §§ 48 a, stk. 1, eller 48 b

CIR nr 9638 af 24/09/1997 - Gældende

Kundgørelse om Politiets optagelse og brug af fingeraftryk og personfotografi i medfør af udlændingeloven

CIR nr 10687 af 12/03/1997 - Gældende

Kundgørelse om forkyndelser og udrejsekontrol i asylsager

CIR nr 50 af 24/07/2007 - Gældende

Cirkulære om opholdstilladelse i forbindelse med adoption

CIR nr 31 af 07/06/2007 - Gældende

Cirkulære om behandling af sager om ophold for udlændinge, der er omfattet af EU-opholdsbekendtgørelsen eller EU/EØS-bekendtgørelsen

CIR nr 105 af 11/12/2006 - Gældende

Cirkulære om politiets udrejsekontrol i opholdssager
(Til Rigspolitichefen og samtlige politidirektører)
CIR nr 65 af 15/08/2006 - Gældende
Cirkulære om forkyndelser og udrejsekontrol i asylsager m.v.
(Til Rigspolitichefen, Politidirektøren i København og samtlige politimestre)
CIR nr 7 af 31/01/2002 - Gældende
Cirkulære om udstedelse af visum ved indreisen til visumpligtige sømænd i transit
CIR nr 33 af 23/03/2001 - Gældende
Cirkulære om udstedelse af visum ved indrejse i Danmark
CIR nr 123 af 13/07/2000 - Gældende
Cirkulæreskrivelse om Rigspolitiets forelæggelse for Udlændingestyrelsen af sager om
opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4
CIR nr 64 af 17/03/1998 - Gældende
Cirkulære om de regionale arbejdsmarkedsråds behandling af ansøgninger om arbejdstilladelse for
udenlandske arbejdstagere, der ikke er statsborgere i et EF/EØS-land
(RAR-cirkulæret)
VEJ nr 36 af 14/05/2009 - Gældende
Vejledning om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse
VEJ nr 9758 af 06/07/2007 - Gældende
Vejledning om de regionale beskæftigelsesråds besvarelser af høringer fra Udlændingesservice
(Om arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 5, for arbejdstagere fra Bulgarien, Estland,
Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Rumænien, Tjekkiet, Ungarn)
VEJ nr 122 af 13/07/2000 - Gældende
Vejledning om behandlingen af sager om opholdstilladelse på grund af udsendelseshindringer, jf.
udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.
VEJ nr 127 af 04/07/2000 - Gældende
Vejledning om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse
SKR nr 9412 af 23/06/2006 - Gældende
Forlængelse af Østaf-talen og betydningen for de regionale arbejdsmarkedsråds behandling af
høringer fra Udlændingestyrelsen
SKR nr 60286 af 18/12/1998 - Gældende
Orienteringsskrivelse om ændring af lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven - ændrede
regler for personer, som søger om asyl eller familiesammenføring, samt personer, som er
varetægtsfængslet eller indsat til afsoning i fængsel eller arresthus
SKR nr 11113 af 30/01/1985 - Gældende
Skrivelse om indlogering af asylansøgere.
CIS nr 19 af 21/03/2007 - Gældende
Cirkulæreskrivelse om politiets og Udlændingesservices behandling af sager om blindpassagerer
(til politidirektørerne og Udlændingesservice)
CIS nr 9126 af 26/03/2003 - Gældende
Cirkulæreskrivelse til samtlige statsamter, herunder Københavns Overpræsidium, om udpegning af
repræsentanter for uledsagede mindreårige asylansøgere
CIS nr 11852 af 23/03/2001 - Gældende
Om politiets opgaver i tilfælde, hvor en visumpligtig udlænding ansøger om visum ved indreisen i
Danmark, og om ændring af reglerne om afvisning af udlændinge, som er meddelt indrejseforbud af
et andet nordisk land

CIS nr 11851 af 20/03/2001 - Gældende
Godkendte grænseovergangssteder

CIS nr 11834 af 05/07/2000 - Gældende
Nye retningslinjer for behandlingen af blindpassagerer

CIS nr 11830 af 14/06/2000 - Gældende
Cirkulære om udenlandske pas fundet ved ransagning og spørgsmål om udlevering af disse

CIS nr 10460 af 11/08/1999 - Gældende
Vedrørende bisidderordning ved afhøring af uledsagede asylansøgere under 18 år.

CIS nr 10464 af 14/07/1999 - Gældende
Vedrørende udsendelse af asylansøgere og andre udlændinge.

CIS nr 10469 af 21/04/1999 - Gældende
Vedrørende udsendelse af asylansøgere og andre udlændinge.

CIS nr 10465 af 31/03/1999 - Gældende
Vedrørende tidspunktet for et indrejseforbuds gyldighed.

CIS nr 10565 af 02/12/1998 - Gældende
Behandling af sager om udvisning af udlændinge.

CIS nr 10597 af 29/07/1998 - Gældende
Nye maskinelt udskrevne opholdskort i kreditkortformat.

CIS nr 10474 af 22/07/1998 - Gældende
Vedrørende mulighederne for at anbringe frihedsberøvede asylansøgere med små børn i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere i Sandholmlejren.

CIS nr 10461 af 24/06/1998 - Gældende
Retningslinier vedrørende bisidderordning ved afhøring af uledsagede asylansøgere.

CIS nr 10473 af 06/01/1998 - Gældende
Vedrørende udstedelse af nye legitimationskort til asylansøgere.

CIS nr 10564 af 28/08/1997 - Gældende
Behandling af sager, hvor en udlænding søger om asyl.

CIS nr 10563 af 23/07/1997 - Gældende
Politiets behandling af ansøgninger om opholdstilladelse fra udlændinge omfattet af Det Europæiske Økonomiske samarbejdsområde, jf. EF/EØF-bekendtgørelsen.

CIS nr 10562 af 16/07/1997 - Gældende
Om politiets anvendelse af meldepligt efter udlændingelovens § 34, stk. 2.

CIS nr 10472 af 17/04/1996 - Gældende
Vedrørende rejselempelser for skoleelever, der ikke er statsborgere i et EU-medlemsland, men som har lovlig bopæl i et EU-medlemsland.

CIS nr 10561 af 31/01/1996 - Gældende
Om behandlingen af sager om illegal grænseoverskridelse i henhold til den dansk-tyske grænseløberoverenskomst af 31. maj 1954.

CIS nr 10471 af 21/09/1995 - Gældende
Vedrørende frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 af udlændinge, der søger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

CIS nr 10571 af 23/08/1995 - Gældende
Om forelæggelse for Direktoratet for Udlændinge (DFU) af udsendelsessager, hvor udsendelse af asylansøger for tiden ikke er mulig.

CIS nr 10470 af 23/08/1995 - Gældende
Vedrørende en hurtigere og smidigere behandling af ansøgninger om opholdstilladelse for

udenlandske studerende og gæsteforskere.

CIS nr 10468 af 15/06/1995 - Gældende

Vedrørende retningslinier ved beslutning om administrativ frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 1,3. pkt.

CIS nr 10560 af 01/03/1995 - Gældende

Om indrejsekontrol og afvisning efter indrejsen af EF- eller EØS-statsborgere eller udlændinge, der i øvrigt er omfattet af EF-reglerne (§ 2, stk. 3, i udlændingeloven).

CIS nr 10559 af 28/12/1994 - Gældende

Om samlivskontrol i familiesammenføringsager.

CIS nr 10558 af 21/12/1994 - Gældende

Om indrejsekontrol af EF- eller EØS-statsborgere eller udlændinge, der i øvrigt er omfattet af EF-reglerne (§ 2, stk. 3, i udlændingeloven).

CIS nr 10557 af 17/08/1994 - Gældende

Vejledning af asylansøgere i sager, hvor der kan blive tale om administrativ afvisning eller udvisning.

CIS nr 10550 af 15/12/1993 - Gældende

Om anbringelse af frihedsberøvede/varetægtsfængslede asylansøgere i institutionen for frilhedsberøvede asylansøgere i Sandholm og i arresthusene.

CIS nr 10549 af 08/12/1993 - Gældende

Om behandling af sager om udvisning eller afvisning af udlændinge (incl. asylansøgere).

CIS nr 10548 af 24/11/1993 - Gældende

Om frihedsberøvelse af udlændinge under 18 år i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1 og 2.

CIS nr 10467 af 24/11/1993 - Gældende

Vedrørende bisidderordning ved afhøring af uledsagede asylansøgere under 18 år.

CIS nr 10547 af 15/09/1993 - Gældende

Om behandlingen af sager om tilbagetagelse efter den nordiske paskontroloverenskomst.

CIS nr 10540 af 19/06/1991 - Gældende

Om korrespondance til asylansøgere i hjemlandet.

CIS nr 10538 af 22/05/1991 - Gældende

Om udrejsekontrol for tilmeldte udlændinge - DFU's retningslinier.

CIS nr 10456 af 10/08/1988 - Gældende

Om pas/legitimationsfrihed for unge under 18 år fra ikke nordisk land.

CIS nr 10424 af 27/01/1988 - Gældende

Om samarbejde indenfor EF omkring bekæmpelsen af anvendelsen af falske rejsedokumenter og pas.

CIS nr 11300 af 08/09/1987 - Gældende

Cirkulærskrivelse om forkyndelse af udrejsefrist for visse udlændinge. (* 1)

CIS nr 11129 af 24/01/1973 - Gældende

Cirkulæreskrivelse om påstand i sager vedrørende overtrædelse af lov om udlændinge. (* 1)

MED nr 11065 af 04/02/1998 - Gældende

Meddelelse om behandlingen af straffesager efter udlændingelovens § 59 a om transportørers pligt til ikke at medtage passagerer uden rejselegitimation og visum til Danmark (* 1)

MED nr 11035 af 17/01/1989 - Gældende

Meddelelse om udlændingelovens § 59 a. (* 1)